

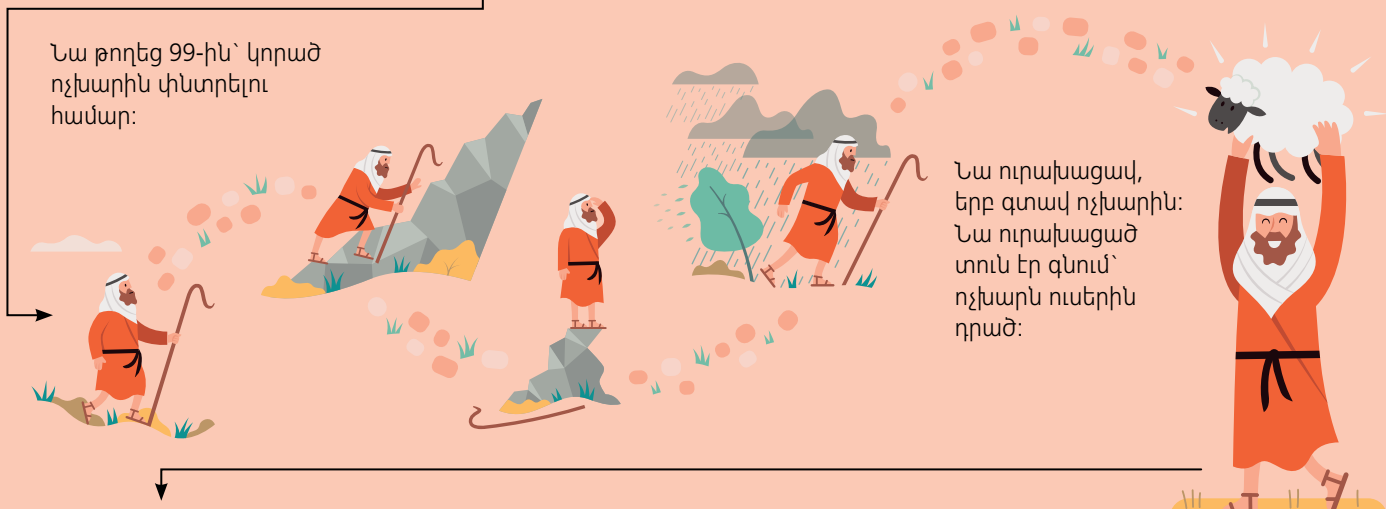

Կորած ոչխարը

Մի բարի հովիվ ուներ
100 ոչխար: Մեկը կորավ:

Նա թողեց 99-ին՝ կորած
ոչխարին փնտրելու
համար:

Նա ուրախացավ,
երբ գտավ ոչխարին:
Նա ուրախացած
տուն էր գնում՝
ոչխարն ուսերին
դրած:

Նա կանչեց իր
ընկերներին և
հարևաններին. «Ինձ
հետ ուրախացե՛ք,
որովհետև իմ կորած
ոչխարը գտա», - ասաց
նա (Դուկաս 15.6):

ԴԱ ԻՆՉ Է ՆՃԱՆԱԿՈՒՄ

Նրանք, ովքեր մեզ են գործում, նման են կորած
ոչխարների: Փրկիչն ուսուցանել է, որ ուրախություն
կլինի երկնքում, երբ մեղավորն ապաշխարում է
(տես Դուկաս 15.7):

Ո՞վ է մեր Բարի Հովիվը:

«Մեր Բարի Հովիվն անփոփոխ է և այսօր նույն կերպ է
վերաբերվում մեզքին և մեղավորներին, ինչպես այն ժամանակ,
երբ քայլում էր երկրի վրա: . . . Նա այնքան շատ է սիրում մեզ,
որ ճանապարհ է տրամադրել, որպեսզի մենք ապաշխարենք և
մաքուր դառնանք, որպեսզի կարողանանք վերադառնալ Նրա և
մեր Երկնային Հոր մոտ:

«. . . Ես վկայում եմ, որ Հիսուս Քրիստոսը մեր Բարի Հովիվն է, ով
սիրում և հոգ է տանում մեր մասին: . . . Նա ճանաչում է մեզ և իր
կյանքը դրեց իր ոչխարների համար»:

Երեց Դեյլ Գ. Ռենլանդ, Տասներկու Առաքյալների Քվորումից, 2017 թ-ի ապրիլի
գերագույն համաժողով (Ensign կամ *Liahona*, մայիս 2017, 32):